

24 JUNI 1954

No. :
Bijl. :
Betr. : "Vrouwenliga voor de Vrede"

Hiermede heb ik de eer Uwer Excellentie het volgende te berichten.

Sinds kort worden in ons land van communistische zijde voorbereidingen getroffen voor de oprichting van een nieuwe mantelorganisatie, die men in beginsel wil aanduiden met de naam "Vrouwenliga voor de Vrede".

Men heeft daarbij waarschijnlijk voor ogen het beeld van een vrouwenvereniging, die zich beweegt op het gebied van de communistische vredesactie, zonder daarbij te vervallen in al te openlijke affiliaties met de communistische partij. Soortgelijke "onverdachte" verenigingen treden ook elders in West-Europa op en hebben tot taak een bijdrage te leveren tot de vorming van een breed front tegen de Europese Defensiegemeenschap.

Waar het idee tot oprichting van de hier bedoelde "Vrouwenliga voor de Vrede" is geboren, is voorshands niet met zekerheid te zeggen.

In dit verband moge echter verwezen worden naar mijn schrijven waarin melding werd gemaakt van de ongebruikelijke belangstelling, die de Nederlandse Vrouwenbeweging sinds de zitting van het Uitvoerend Comité der Internationale Democratische Vrouwenfederatie in Januari 1954 aan de dag legde voor de Duitse zusterorganisaties. Deze ontmoetingen tussen Nederlandse en Duitse vrouwen stonden, zoals destijds werd vastgesteld, in het kader van de strijd voor de vrede en de actie tegen de E.D.G.

Een der N.V.B.-afgevaardigden naar West-Duitsland, blijkt thans achter de schermen de kernfiguur te zijn in het overleg betreffende de oprichting van de "Vrouwenliga voor de Vrede". Bij haar bezoek aan West-Duitsland in Maart 1954 heeft zij op uitnodiging van de "Democratische Frauenbund Deutschlands" spreekbeurten vervuld in Hamburg en Bremen. Bij die gelegenheid heeft zij contact gehad met vrouwen van het "Westduitse Vrouwenvredescomité" en de "Internationale Liga voor Vrede en Vrijheid".

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Binnenlandse Zaken
te
's-GRAVENHAGE

Kort na haar terugkeer in Nederland begon de oprichting van de nieuwe organisatie.

Omdat zij te notoire communisten zijn om op dit ogenblik in Nederland met enig succes te kunnen optreden als promotors voor een vrouwen- of vredesorganisatie op brede basis, was het van primair belang meer geschikte "initiatiefneemsters" te vinden om het plan voor een vrouwenliga te lanceren. Van het drietal vrouwen, dat men bereid vond als zodanig op te treden, kan gezegd worden, dat zij een niet al te kritisch ingesteld publiek van "andersdenkenden", waarop de benaderingspogingen van de communisten zich bij voortduring richten, niet onmiddellijk zullen afschrikken.

Met deze drie tracht men, thans nog in beperkte kring, adhaesiebetuigingen te krijgen voor een "oproep aan alle Nederlandse vrouwen". Slaagt men erin een bevredigend aantal bij voorkeur niet-communistische vrouwen daarvoor te winnen, dan kan de "Vrouwenliga voor de Vrede" in de openbaarheid treden.

Een doordruk van dit schrijven werd ter kennisneming gezonden aan de Minister-President.

HET HOOFD VAN DE DIENST